

In Flaminia *Septem Maria*, *Padusa Palus*. In Langbardia *Trans-Padana Verbanus*, *Ortanus*, *Larius*, *Luganus*, *Gaviratus*, *Monatus*, *Trinatus*, *Chivensis*, *Puscianus*, *Sebinus*, *Benacus*, *Idrinus*, *Pænnus*. In Venetia *Vigisulus*. In Istria, *Costiacus*. Plurimis etiam irrigatur passim Fluviis, inter quos *Padus*, *Athesis*, *Rubico* *Flumina*. *Tiberis*, *Arnus*, *Mincius*, *Ticinus*, *Ollius* & *Abdua*. Primum locum dedimus fluvio nobilissimo, qui omnes Europæ fluvios, ut Strabo adserit, docetque experientia, præter Istrum magnitudine superat, *Pado*. Sic Latinis Scriptoribus Livio, Virgilio, aliis dicitur: qui Italiam hodie *Po-Padus* dictus, notante apud Plinium Metrodoro Scepsio, quod circa Fontem arbor multa sit picea, quæ *Pades* Gallice. *Ἡ ἑδάρος* olim Græcis Poetis. Sic dictus ut vult Servius ab Solis Filio Phaëtonte, qui antequam per temeritatem in hunc fluvium esset præcipitatus, *Eridanus*, fertur appellatus. *Bodincus*, teste Plinio Liguridus vocabatur, quod fundo careat. *Ἠδερνός* Polybio lib. 111. *Padi* Pater Mons Vesus, Antiquis omnibus *Vesulus*, ut docet Plin. In finibus Ligurum Gabienorum Fonte profluit, ut idem Plin. notat, *Visendo*: non qui proprio sic nomine, ut Leander putat, dictus, sed qui visu dignus & mirabilis, ut apud Marcianum Cappellam. Ex Fonte suo nulli Amnium claritate inferior profluens, per angustas confragosasque Rupes, & artas scopulosi montis Cōvalles præcipitat; tantaque vi prorumpit, ut summam habeat admirationem. In saxa hinc delabens, fragore strepituque maximo resonat. Mox in planiciem effusus aquæ copia, quæ versandæ molæ frumentariæ sufficit, temere lateque, non ullo certo alveo discurrit, spacio trium fere milliar. usque ad Paisanam, ubi quasi Cuniculis ita absorbetur, ut exigua plane supra terram vestigia relinquat. Post alterum vero milliar. rursus exoritur ad Paracolum, unde pergens Aquilas. Torrentes, Amnesque, ab Alpibus & Apenninis Montibus varios colligit, quibus tandem mirum in modum auctus altusque, mediam Langbardiam & Romanulæ partem permeans, in Hadriaticum se exonerat Mare septem ostiis pregrandibus. Quia longius vomit, septem Maria efficere dictus, inquit Plin. apud quem lib. 111 cap. xv1, vide de cursu plura, ut & apud Polybium lib. 11, Strab. lib. v, Pomponium Melam lib. 111, Solinum in Polyhist. cap. v11, Leandrum Albertum, aliosque Novitios. Flavio- rum Rex *Erydanus*, Virgilio 1 x *Æneidos*. Non minor hic *Nilo* canit lib. 11 Lucanus, cui paullo post ibidem, *Non minor hic Istro*. *Pandum* maritimarum commeatuum Italicis subsidiis *Fidem* vocat *Invectorem* Ambrosius. Appianus *Intimum Maris Hadriatici Sinum*. Sequitur *Athesis* Virgilio & aliis: *Athagis* Straboni: qui Italiam hodie *l'Adice* vel *l'Adese*; Germanis *Eisch*. Tradit Plinius Athesim ex Tridentinis Alpibus profluere. Initio perquam exilis lapsu vim magnam aquarum colligit, accedentibus passim multis amnibus, subter Bolzanum ad meridiem versus rapido se cursu flecit: dein ab Tridento lenius nonnihil per planiciem evolvitur: ac mox iterum emensis campis inter montium angustias tanta cum violentia sævit, ut omnibus, qua fluit, locis infeste minari videatur: eaque vehementia per Veronam præcipitat, infra quam in duo flumina deducitur; uno, quo Paludes petit, altero, quo in Mare pertingit ad Fossiones, haud ignobilem portum. Plura apud